

CULTURA

Sant Celoni

Els Atrevits tornen a portar a l'Ateneu de Sant Celoni l'obra 'De Hollywood a l'Esplai'

Entrevista al bredenc Joaquim Mayugo, que va confeccionar el vestuari dels artistes per l'espectacle

PERE TARRIDAS. Sant Celoni Fa pocs dies, concretament el dissabte 10 d'abril, l'Associació de Gent Gran de Sant Celoni va presentar a l'Ateneu un espectacle titulat 'De Hollywood a l'Esplai' i que va consistir en la representació d'una selecció de números de les millors revistes musicals del segle XX. La majoria de les peces eren de procedència nord-americana i donades a conèixer sobre escenaris de Broadway o a través de pel·lícules famoses. El nostre magnífic local no tan sols va registrar un ple absolut sinó que moltes persones no van poder entrar a presenciar-lo. Quan després d'una hora i mitja de representació, els 29 intèrprets van sortir a saludar, la reacció del públic va superar tot el previsible. Els aplaudiments van ser entusiastes, inacabables, amb la gent dreta i sorpresa per l'espectacle que acabaven de presenciar.

Cap semblança amb les convencionals picades de mans que es produeixen a vegades simplement per quedar be i agrair la bona intenció. Que l'espectacle havia agradat molt no hi havia cap dubte i la crítica popular posterior, l'opinió del carrer, va ser unànime en qualificar la vetllada de brillantíssima. Deixant de banda la professionalitat amb què s'ho va prendre cada ú dels intèrprets, no hi ha cap dubte que part de l'èxit va venir de l'espectacularitat del vestuari, elaborat en la seva totalitat per en Joaquim Mayugo de Breda amb qui hem volgut fer una petita xerrada. Ell va ser, a més, el director de l'espectacle i de la coreografia. Cal dir que l'amic Mayugo és sastre-modista de professió

¿Has tret tot el vestuari o tens alguna cosa més guardada?

Què va. En total tinc uns 700 vestits semblants als que heu vist.

¿Tots són fets teus?

Tots. Tinc com a hobby principal fer col·leccionisme de vestits d'espectacles.. M'agrada la òpera i tot el món de la revista musical i per mi no representa cap esforç recrear el vestuari d'obres que m'han cridat l'atenció.

Dius recrear i no copiar.

No ho copio exactament, recullo la idea Per exemple, el vestit de la Mary Poppins que va sortir a l'Ateneu no és idèntic al que duia Julie

Una imatge de l'estrena a Sant Celoni de l'espectacle del grup de teatre de l'Esplai (L'AdBM)

Andrews a la pel·lícula. Però li he volgut donar tot l'aire. I així podria dir de la majoria del vestuari.

¿Tot el vestuari que tens és de revista nord-americana?

No, En tinc d'òperes, sarsueles, cançó espanyola, ball català i musicals en general **Tinc entès que no et limites a subministrar vestuari en les teves col·laboracions.**

Intervinc també en la direcció de l'espectacle i la coreografia.

'He treballat sempre a Breda en col·laboració amb l'Ajuntament i el Cercle Bredenc'

¿Quan vas començar?

De fet he treballat sempre a Breda en col·laboració amb l'Ajuntament i el Cercle Bredenc. Vaig començar l'any 1992 amb motiu de la Festa Major amb l'espectacle 'Breda Olímpica', ocupant-me de la coreografia i aportant una part del vestuari. Vaig continuar amb 'Pluja d'estels' inspirat en el Paral·lel i en forma d'homenatge als espectacles de La Cubana. Aquí ja tot el vestuari va ser d'aportació personal meva. Va seguir 'De Breda al Paral·lel' i a continuació 'Carrusel' una mena de revista internacional, 'Picardies' que consistia en cançons i danses catalanes i 'Hollywood, Hollywood'.

L'any 2001 vam presentar dues sessions de 'Històries del Paral·lel' que vam repetir, també per dues vegades l'any

2003. A partir d'aquest any, per qüestions familiars, vaig deixar aquestes col·laboracions. Fins que un bon dia en Josep Cruells, la Maria Antonia Fontanillas, la Mercè Martí i l'Enriqueta Nicolau et van venir a veure des de Sant Celoni per proposar-te una idea. Amb alguns d'ells ja ens coneixíem. Feia temps que havia estat parlant amb membres del Grup Teatral Rebrot per muntar alguna cosa però no havíem acabat mai de concretar res.. El cas és que quan a finals de l'any 2009 la gent de l'Esplai de Sant Celoni em van venir a veure jo estava acabant de superar una etapa personal molt dura i llarga i vaig pensar que potser valdria la pena que en parléssim. He de confessar que no ho veia massa clar.

¿Què et preocupava?

Dues coses principalment. En tots els espectacles que havia dirigit havia treballat amb persones amb edats entre els 16 i els 40 anys. De cop i volta se'm proposava un projecte que havia de ser protagonitzat per persones entre els 60 i els 86 anys. Per altra banda, a mi sempre m'ha fet por el ridícul i la gent gran ens podem permetre moltes coses menys fer el ridícul i encara menys a sobre d'un escenari. Per això davant la proposta m'ho vaig agafar amb una certa cautela.

¿I quan ets vas convèncer definitivament?

Quan em vaig adonar que tot-hom s'ho prenia amb la mateixa seriositat que jo. Vam fer una selecció de números, després un petit càsting per veure

qui s'adaptava millor a cada número seleccionat i a partir d'aquí vam començar els assajos un parell de cops per setmana. Jo crec que si una persona dona el perfil del personatge que ha d'interpretar només és qüestió de treball el que se'n pugui sortir amb més o menys èxit.

¿Et sents satisfet?

Molt. M'hi he trobat molt be amb tota la gent de l'Esplai així com també amb els col·laboradors de l'Ateneu que han tingut cura de la il·luminació, del so i de la tramoia en general.. No vull deixar-me ningú al tinter perquè totes les persones que han col·laborat en l'espectacle ho han fet amb molta seriositat i competència que és el que a mi m'agrada. Hi ha una cosa molt important i que a vegades no es valora. Quan falten deu minuts per començar l'espectacle, tot estava ja a punt i sense nerviosismes de cap mena. Vam començar puntualíssims. Això no és fruit de la casualitat sinó del treball ben fet.

Fins aquí les paraules de l'amic Joaquim Mayugo. Només cal dir, per acabar, que 'De Hollywood a l'Esplai' estava previst que es representaria una sola vegada però ha estat tant insistent la demanda popular de gent que ho hi va poder assistir per qüestions d'agenda o perquè no van poder accedir al local el dia 10 d'Abri, que s'ha programat una segona representació pel proper diumenge, 16 de Maig. Desitgem que l'èxit del dia de l'estrena, es repeteixi.

El poeta celoní Pau Gener participa a l'acció 'Poesia en súper 8'

REDACCIÓ. Sant Celoni El poeta de Sant Celoni, Pau Gener Galin, participa dimecres, a dos quarts de 9 del vespre, en una acció que combina projeccions i poètica a la sala el Niu, del carrer Almogàvers de Barcelona. Sota el lema 'Poesia en súper 8', durant l'acte es projectaran films de Jaap Pieters acompanyats de les paraules de Pau Gener i Blanca Llum Vidal. Jaap Pieters, també conegut com l'ull d'Amsterdam, és un referent mundial entre els cineastes de Súper 8. En aquesta sessió es projectaran algunes de les seves obres, sempre d'una durada de 3 minuts i 20 segons (la durada exacta d'un rotllo de súper 8) i seran enriquides lliurement amb paraules dels dos poetes. Blanca Llum Vidal i Pau Gener Galin, de trajectòries diferents, són dues veus poètiques particulars i personals en l'escena catalana, ambdós ja coneguts per les seves intervencions o llibres publicats. La peculiaritat d'aquesta conjunció pot oferir una experiència cinematogràfica i poètica única.

Entrades anticipades al concert de Paco Ibáñez a Sant Celoni fins el 17 de maig

Sant Celoni. Fins el 17 de maig es poden adquirir anticipadament a 50aniversariquicosabate@gmail.com les entrades anticipades al concert que Paco Ibáñez, Mario Mas i Ramon Muns oferiran a l'Ateneu de Sant Celoni organitzat per la Comissió 50 anys Quico Sabaté. L'acte se celebrarà el 22 de maig i consistirà en una xerrada-debat, amb el posterior concert, que començarà a les 6 de la tarda. REDACCIÓ.

Sílvia Soler presenta a la biblioteca de Sant Celoni el llibre '39+1'

Sant Celoni. Dijous, a les 7 de la tarda a la Biblioteca l'Escorxador, l'escriptora Sílvia Soler presenta el seu llibre '39+1: la vida a partir dels 40'. L'obra, se centra en una generació de dones catalanes d'uns quaranta anys, que es desperten amb valentia o com a 'Mujercitas' i han descobert que arribada una edat els homes de les seves vides no són sinó elles mateixes. REDACCIÓ.